

цѣаше Петръ, той го отпѣди като искъителя и съблазнителя. — Сетнѣ са овѣрна къмъ дрѣги тѣ оученицы и народа които вѣше подерѣ мѣ и рече: които цѣтѣ, да вѣдѣтѣ неговни оученицы, трѣба да са стрѣжатѣ отъ себе си и да прѣтърпатѣ всако злострастїе и гоненїе, и всакїй ще да полѣчи достойнѣ заплатѣ за дѣла та си отъ челоуѣческой снѣ. —

§. 36. Исѣсъ на Горѣ тѣ Фаворѣ са прѣобразѣва..

Подерѣ шесть дни, или ако са считѣтѣ и два та крайни дни, подерѣ осемь дни възлѣзи Исѣсъ на горѣ тѣ Фаворѣ съ Петра Іакова и Іоанна, които видѣхѣ, чи стана Исѣсово лице сватливо като слънце и дрѣхы тѣ мѣ вали като сватинѣ, и Моусеа и Илїа, които са разговарѣхѣ съ Исѣса; и чѣхѣ отъ невето единъ гласъ които дѣмаше: Тойзи е снѣ ми възлюблѣный, на кого то азъ благоволихъ, него послѣшайте. И като слазѣхѣ, пытахѣ го: защо дѣматѣ книжницы тѣ, чи Илїа предъ Хрїста ще да доди? Исѣсъ имъ отговори: Илїа, доди веки. И тога оученицы тѣ разѣмѣхѣ, чи за Іоанна кръститѣла имъ, дѣма, — А вторїй день като доди тамъ дѣто вѣхѣ и дрѣги тѣ мѣ оученицы исцѣри сына на единъ челоуѣкъ, които вѣше боленъ и савѣснѣваше на новытѣ мѣсицы, и кого то Исѣсовы тѣ оученицы неможихѣ да исцѣрѣятѣ. И като го попытахѣ: защо тїи ни можихѣ да го исцѣрѣятѣ? Исѣсъ имъ каза, какъ заради невѣрїе то на тѣхъ, които привакаватѣ, и какъ тойзи редъ само съ молитвѣ и съ постѣ ще могатѣ да изгонѣватѣ. —

§. 37. Исѣсъ заплаша двѣдрахмото за олтара.

Отъ тамъ като заминѣваше презъ Галилеа, предъказваше на оученицы тѣ си, какъ ще да са придаде и ще са сѣвїи и въ третїй день ще възкрѣсне (ще са сѣживи). Но тїи нито разѣмѣвахѣ то тайнство, нито да го пытатѣ смѣлѣхѣ. И